

کاهش ۱۶ درصدی مصرف ظاهری فولاد ایران

براساس گزارش آماری انجمن فولاد در سال ۱۴۰۰، مصرف ظاهری فولاد مینای (بیلت، بلوم و اسلب) با ۱۶ درصد کاهش به ۲۰ میلیون و ۲۲۹ هزار تن رسید. به گزارش چینلان، در بخش فولاد مینای، ۱۱ میلیون و ۵۶۸ هزار تن سهم مصرف ظاهری بیلت و بلوم و ۸ میلیون و ۶۶۱ هزار تن سهم مصرف ظاهری اسلب بوده است. مصرف ظاهری بیلت و بلوم ۱۹ درصد و مصرف ظاهری اسلب ۱۲ درصد کاهش داشته است. در گزارش آماری انجمن فولاد، رشد مصرف ظاهری مقاطع تخت

نگاهی به نرخ تمام‌شده ساخت‌وساز

فولادی منفی ۷ درصد و رشد مصرف ظاهری مقاطع طویل فولادی منفی ۱۱ درصد اعلام شده است.

مصرف ظاهری مقاطع تخت ۸ میلیون و ۴۱۵ هزار تن بوده که ۷ میلیون و ۹۹۶ هزار تن سهم ورق گرم، ۲ میلیون و ۸۴۱ هزار تن سهم ورق سرد و یک میلیون و ۴۰۶ هزار تن سهم ورق پوششدار بوده است. مصرف ظاهری ورق گرم کاهش ۷ درصدی داشته، مصرف ظاهری ورق سرد ثابت بوده و مصرف ظاهری ورق پوششدار کاهش یک درصدی

داشته است.

در سال ۱۴۰۰، مصرف ظاهری تیرآهن با رشد یک درصدی به یک میلیون و ۹۳ هزار تن و مصرف ظاهری میلگرد با ۱۳ درصد کاهش به ۶ میلیون و ۶۸۴ هزار تن رسیده است. مصرف ظاهری نبشی، ناودانی و سایر مقاطع طویل فولادی با کاهش ۲ درصدی همراه بوده است. مصرف ظاهری آهن اسفنجی نیز طبق گزارش انجمن فولاد ۴ درصد کاهش یافته و به ۲۹ میلیون و ۲۷۳ هزار تن رسیده است.

مصالح ساختمانی ارزان نمی‌شود

عکس: مصالحو

مجموعه‌های بزرگ فولادی در تعیین سیاست‌های دولت برای زنجیره فولاد تاثیرگذار هستند. در چنین شرایطی، عزم جدی برای کنترل یا کاهش نرخ فولاد در بازار داخلی به وجود نمی‌آید

محصولات طویل فولادی مانند میلگرد و تیر آهن و همچنین سیمان، مصالحه بر مصرف در ساخت‌وسازهای ساختمانی هستند که قیمت آنها تاثیر بسزایی بر نرخ تمام‌شده تولید مسکن دارد. بر همین اساس نیز هر بار صحبت از نرخ مسکن به میان می‌آید، یک‌سوی آن، بهای فروش این محصولات است. از سال گذشته تاکنون شاهد رشد قابل توجه بهای فولاد و محصولات فولادی در بازار داخلی بوده‌ایم و نرخ سیمان نیز به تناسب شرایط در برخی بازه‌های زمانی رشد قابل توجهی را تجربه کرده است. با این وجود، فعالان صنایع یادشده تاکید دارند این افزایش نرخ، تابع شرایط تولید، اقتصاد و تورم حاکم بر کشور است. در چنین شرایطی، مسئولان و سیاست‌گذاران نباید با اعمال فشار روی صنایع در مسیر اصلاح نرخ مسکن پیش بروند. در واقع این صنایع خود قربانی شرایط موجود هستند. با توجه به موارد یادشده نباید به اصلاح بازار مسکن و ساخت‌وساز آن در سال جاری امید داشت.

عزم دولت برای تنظیم بازار، جدی نیست

علی محمد ابوبی مهریزی، فعال صنعت فولاد و نایب رئیس انجمن نوردکاران در گفت‌وگو با **سنت** و در پاسخ به سوالی مبنی بر احتمال کاهش نرخ محصولات فولادی ساختمانی در کشور، عنوان کرد: اگر نرخ مواد اولیه (شمش فولادی) برای تولیدکنندگان مقاطع ساختمانی مناسب باشد، قطعا نرخ نهایی محصولات تولیدی نوردکاران نیز اصلاح می‌شود.

نایب رئیس انجمن نوردکاران افزود: چنانچه فرمول قیمت‌گذاری شمش فولاد در بورس کالا تغییر کند و از هزینه تمام‌شده تولید به‌عنوان معیاری برای تعیین نرخ فروش این محصول استفاده شود، می‌توان به تنظیم بازار داخل و کاهش نرخ محصولات فولادی ساختمانی امید داشت. در نتیجه چنین تغییری، محصولات فولادی نهایی با نرخ پایین‌تری در اختیار مصرف‌کننده نهایی قرار خواهد گرفت؛ یعنی راهکار برای کاهش نرخ محصولات ساختمانی فولادی وجود دارد و اگر عزمی برای کاهش قیمت‌ها باشد باید به این نکته توجه کرد.

این فعال صنعت فولاد گفت: بسیاری از واحدهای بزرگ فولادساز کشور وابسته به دولت هستند؛ یعنی دولت نیز از سود بیشتر این شرکت‌ها منتفع خواهد شد.

توان واقعی تولید نوردکاران

ابوبی در پاسخ به سوالی مبنی بر اینکه آیا صنعت فولاد کشور توان تامین نیاز صنعت ساخت‌وساز برای احداث سالانه یک میلیون واحد مسکونی را دارد، گفت: ظرفیت تولید مقاطع فولادی ساختمانی در کشور به مراتب بالاتر از نیاز داخلی برآورد می‌شود. میزان تولید در این بخش تا ۲.۵ برابر نیاز داخلی به محصولات فولادی ساختمانی گزارش شده است. کما اینکه در حال حاضر واحدهای تولیدکننده صنایع فولاد کشور با میانگین ظرفیت ۳۸ تا ۴۱ درصد فعالیت می‌کنند.

وی تصریح کرد: چنانچه مواد اولیه موردنیاز این صنایع (شمش و اسلب) در اختیار آنها قرار گیرد، این شرکت‌ها توان تولید با حداکثر ظرفیت خود را خواهند یافت. بدین ترتیب از یک‌سو به سمت تولید محصول نهایی و ارزش‌آفرینی هر چه بیشتر، گام بر خواهیم داشت و کنترل و مدیریت تولید نیز کشور به فولاد برای تولید سالانه یک میلیون واحد مسکونی را تامین کنیم.

محصولاتی که خریدار ندارد

نایب رئیس انجمن نوردکاران افزود: در حال حاضر با توجه به عوارضی که به‌صورت غیر کارشناسی بر محصولات فولادی پایین‌دست زنجیره تولید فولاد تحمیل شده، سهم قابل توجهی از فولاد تولیدشده در کشور بدون استفاده مانده است. قطعا ادامه این روند بر صادرات و در نتیجه تولید محصولات فولادی کشور موثر خواهد بود و با توجه به مابه‌التفاوت اندکی که بین شمش و میلگرد در بورس کالا تعیین می‌شود، چه‌بسا به‌زودی شاهد تعطیلی واحدهای این دسته از تولیدکنندگان باشیم. البته مراتب اعتراض‌مان را به مسئولان رسانده و وعده مساعدت دریافت کرده‌ایم. در حال حاضر هم در انتظار تغییر شرایط و رفع موانع تولید هستیم.

وی در ادامه با اشاره به اثرات حمله نظامی روسیه به اوکراین بر بازار فولاد ایران در سطح بین‌المللی، گفت: به‌دنبال تجاوز روسیه به خاک اوکراین، کشورهای متعددی اقدام به تحریم صنایع این کشور کردند.

کنترل دستوری برای مدت زمان محدود، ممکن است

رضا شهرستانی، عضو هیات مدیره انجمن تولیدکنندگان فولاد ایران در گفت‌وگو با **سنت** و در پاسخ به سوالی مبنی بر توان دولت برای کنترل نرخ فولاد و محصولات فولادی در بازار داخلی و کنترل نرخ ساخت مسکن با اتکا به این موضوع، اظهار کرد: کنترل دستوری نرخ فولاد و محصولات فولادی برای مدت زمان محدود ممکن است. کما اینکه در حال حاضر نیز دولت با اجرای سیاست‌های دستوری اقدام به سرکوب نرخ در این زنجیره کرده است.

عضو هیات مدیره انجمن تولیدکنندگان فولاد درباره تاثیر ساخت سالانه یک میلیون واحد مسکونی بر عملکرد صنایع فولاد کشور و توان این مجموعه‌های صنعتی در تامین این نیاز، گفت: ساخت سالانه یک میلیون واحد مسکونی در حال حاضر و با گذشت حدود ۱۰ ماه از شروع به کار دولت جدید، تنها در حد حرف باقی مانده؛ یعنی نباید به اجرای چنین پروژه‌هایی امید داشت.

کشور ما در چند سال اخیر با چالش‌های جدی اقتصادی روبه‌رو شده؛ بنابراین نباید عملکرد صنایع را تحت تاثیر این گونه وعده‌ها تغییر داد. متأسفانه در سال‌های گذشته بارها شاهد وعده‌وعددهای مسئولان بوده‌ایم که هیچ‌کدام هم به ثمر نرسیده و نتیجه مثبتی به‌دنبال نداشته‌اند.

شهرستانی در پایان تاکید کرد: کشورهای بسیاری در طول سال‌های گذشته توانسته‌اند در مسیر توسعه گام بردارند. کشورهای اسلامی متعددی نیز با مدیریت درست و بدون امکانات، توسعه یافته‌اند. در این میان اما کشور ما با وجود تمامی منابعی که در اختیار دارد، هر روز بیش از پیش هدررفت منابع دارد.

تداوم روند صعودی قیمت‌ها

عبدالرضا شیخان، دبیر انجمن صنفی کارفرمایان صنعت سیمان در گفت‌وگو با **سنت** درباره احتمال کاهش نرخ تمام‌شده تولید مسکن در سال جاری و روند بهای فروش سیمان، به‌عنوان یک محصول ساختمانی پرمصرف، عنوان کرد: از سال گذشته تاکنون نرخ تمامی نهاده‌های تولید سیمان از جمله مواد اولیه، نرخ انرژی، حمل‌ونقل، مواد آتشباری، قطعات و تجهیزات و... افزایش یافته است. در چنین شرایطی، درخواست اصلی انجمن صنفی کارفرمایان صنعت سیمان، افزایش نرخ پایه این محصول در عرضه‌های بورس کالا است.

دبیر انجمن صنفی کارفرمایان صنعت سیمان گفت: دولت سیزدهم با شعار جهش ساخت مسکن روی کار آمد، تاجایی که شعار ساخت سالانه یک میلیون واحد مسکونی، یکی از اصلی‌ترین وعده‌های رئیس‌جمهوری بود. تحقق این هدف نیازمند تامین سیمان قابل توجهی است. فعالان صنعت سیمان نیز در تلاش هستند نیازهای کشور به این محصول ساختمانی غیرقابل جایگزین را تامین کنند. اما تامین این نیاز به پیش‌شرط‌هایی نیاز دارد، نرخ منطقی و سوددهی مناسب واحدهای سیمانی کشور یکی از مهم‌ترین این پیش‌شرط‌هاست. در واقع فعالان صنعت سیمان باید بتوانند از پس هزینه‌های تولید، تامین تجهیزات، نوسازی و بازسازی واحدهای تحت مدیریت خود بر بیایند.

سخن پایانی

در سال‌های اخیر و با پیشی گرفتن رشد جمعیت از نرخ ساخت‌وساز در کشور، تامین مسکن به چالشی فراگیر بدل شده است؛ هم‌زمان شاهد رشد قابل توجه بهای مسکن در کشور بوده‌ایم. در چنین شرایطی، سیاست‌گذاران بدون توجه به راهکارهای اصولی برای تامین مسکن موردنیاز مردم، وعده‌های نشدنی می‌دهند. وعده‌هایی که نه‌تنها نتیجه مثبتی به‌دنبال ندارد، بلکه اثرات منفی بر عملکرد صنایع کشور می‌گذارد.

جای خالی حمایت دولت

علی محمد زمانی
مدیرعامل شرکت مسافولاد آگروس

با وجود رشد قابل توجه بهای مسکن در سال‌ها و ماه‌های اخیر، هر از گاهی مدیران و سیاست‌گذاران، وعده کاهش قیمت ساختمان را می‌دهند. چندی پیش در فروردین امسال، سرپرست جدید شورای مرکزی سازمان نظام مهندسی نرخ‌های جدید ساخت مسکن را براساس دستور وزیر راه و شهرسازی اعلام کرد. کاهش ۳ تا ۴ میلیون تومانی یا حدود ۴۰ درصدی هزینه ساخت‌وساز از سوی نظام مهندسی در فاصله ۴۰ روز، بحث‌برانگیز شد. البته ارقام موردبحث به قیمت مطرح‌شده از سوی شرکت عمران شهرهای جدید برای ساخت نهضت ملی مسکن نزدیک است اما این سوال مطرح شد که کاهش قیمت یادشده چگونه ممکن است؟ چه سهمی از این افت قیمت به هزینه خرید مصالح ساختمانی اختصاص دارد؟ به‌ویژه آنکه در ماه‌های اخیر شاهد رشد قیمت محصولات ساختمانی پرمصرف همچون فولاد نیز بوده‌ایم.

روند رو به رشد قیمت فولاد و محصولات فولادی در بازار داخلی از سال گذشته آغاز شده است. این رشد قیمت از دلایل گوناگونی نشأت می‌گیرد و نشانه‌ای از کاهش قیمت فولاد در آینده مشاهده نمی‌شود؛ به‌ویژه آنکه تمامی هزینه‌های تولید از مواد اولیه تا بهای انرژی و... افزایش یافته است. در چنین شرایطی، بازار نباید منتظر افت قیمت محصولات طویل فولادی باشد.

قیمت، تابعی از هزینه‌های تولید است. در شرایطی که همه عوامل تولید روند رو به رشد قیمتی دارند، چطور می‌توان، هزینه محصول نهایی را کاهش داد؟

همان‌طور که پیش‌تر هم اشاره شد، صنعت فولاد با توجه به چالش‌های یادشده در آستانه توقف یا کاهش تولید قرار دارد، در چنین شرایطی، امکانی برای کاهش قیمت فولاد حتی با دستور هم وجود ندارد.

البته این رشد قیمت فقط منوط به فولادی‌ها نیست و با توجه به شرایط اقتصادی کشور، تورم و سایر هزینه‌های تولید، باید منتظر رشد قابل توجه قیمت تمام‌شده تولید سایر محصولات ساختمانی باشیم. با توجه به موارد یادشده باید اذعان کرد که اعداد و ارقام یادشده برای ساخت مسکن، منطقی به‌نظر نمی‌رسد.

متأسفانه در مواردی مدیران و مسئولان بدون توجه به واقعیات اقتصادی، اظهارنظرهای غیرکارشناسی و ناممکن می‌کنند. از آنجاکه این اظهارنظرها، هیچ پیامدهایی برای مدیران کشور ندارد و در همین حال، هیچ تحلیلی از آنها برای توجیه شرایط درخواست نمی‌شود، شاهد رشد این‌گونه اظهارنظرهای غیرمنطقی هستیم.

چنانچه دولت قصد کاهش قیمت مصالح ساختمانی از جمله فولاد را داشته باشد، باید هم‌زمان با اجرای سیاست‌های حمایتی، زمینه کاهش قیمت فولاد را فراهم کند. به‌عنوان مثال با کاهش قیمت انرژی مصرفی صنایع، امکان کاهش هزینه تمام‌شده تولید فولادسازان را فراهم کند. با ماده اولیه را با بهای ارزان تامین کند. اما با توجه به شرایط پیش‌روی صنایع، امکان تحقق این اهداف وجود ندارد.

در واقع دولت از توان مالی کافی برای ارائه پاره‌ای به صنایع با سایر حمایت‌ها از تولیدکنندگان برخوردار نیست.

در ادامه باید خاطر‌نشان کرد که فعالان صنعت فولاد در سال گذشته با محدودیت‌های جدی در روند تامین انرژی روبه‌رو بودند. این محدودیت‌ها در ماه‌های گرم سال در قالب قطع برق فولادسازان اجرایی شد. به‌دنبال قطع، برق صنایع فولاد کشور، از میزان تولید در این صنعت کاسته شد و بدین ترتیب شاهد رشد قیمت فولاد در بازار بودیم.

در حقیقت حاضر پیش‌بینی می‌شود محدودیت‌های انرژی در سال جاری ادامه یابد، چراکه سرمایه‌گذاری جدی در توسعه زیرساخت‌های انرژی کشور انجام نشده است. بدین ترتیب انتظار می‌رود این مشکلات در سال جاری ادامه یابد و روند فعالیت صنعتگران به‌دنبال آن بازار فولاد را تحت‌تاثیر منفی قرار دهد.

تمام موارد یادشده حکایت از آن دارد که کنترل قیمت فولاد و کاهش اثرگذاری آن در بهای تمام‌شده ساخت مسکن با توجه به شرایط کشور ممکن نیست.